

Publicație editată de parohia TOMA COZMA, Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași, tel/fax 211 273, e-mail: margineanu@mail.dntis.ro
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
Secretar redacție: Vasilica Onofrei, tel. 0741 706 602, e-mail: redactor_sef@yahoo.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank

Părintele Sofian Boghiu

- Sfaturi către Tineri —

Întrebări adresate de un grup de studenți creștini-ortodocși

(continuare din numărul 262)

- Unii părinți ne spun că singura rugăciune în comun acceptată de Biserică, este cea din timpul slujbelor, altfel riscăm să devenim pietiști. Ce ne puteți spune despre acest lucru și, legat de această problemă, ce este pietismul ?

Pietismul este rugăciunea formală. Însă rugăciunea în public este foarte necesară în biserică; slujba Vecerniei, slujba Utreniei, slujba Sfintei Liturghii, nu poate fi făcută de fiecare persoană în parte. Ea trebuie să fie făcută undeva într-un locaș anume, în casa lui Dumnezeu, în public. Unul slujește și ceilalți sunt atenți la ceea ce se spune la Altar sau la strană sau la cor. Și atunci e nevoie de această atenție, pentru că și în timpul slujbelor Biserica unii sunt deranjați de alții. Chiar atunci îi pune cineva o întrebare, când la Sfântul Altar se cântă *Pre Tine Te Lăudam...*, care este cel mai sfânt moment de rugăciune în Sfânta Liturghie; o întrebare despre, știu și eu, cum se pregătește.. magiunul, sau altă întrebare din viața de menaj, de gospodărie casnică. Și-l întrerupe, căci este atent la ceea ce-l întreabă cel de aproape, însă pierde harul rugăciunii, săgeata aceasta care trebuie să se îndrepte totdeauna către Dumnezeu, Care este prezent pe Sfânta Masă. Atunci se transformă Sfintele Taine, darurile pe care le aduc credincioșii, în Trupul și Sângele Mântuitorului, atunci este cel mai sfânt moment din Sfânta Liturghie. Sau și în alte împrejurări te îndeamnă, te întreabă ceva sau îți spune niște lucruri care puteai să le cunoști mai târziu sau deloc. Nici o paguba nu ai, dacă nu le știai, dar pe tine te sustrage de la rugăciune.

- Sincer, eu mă poticnesc, la rugăciunea către Maica Domnului, la expresii precum " Singura grabnic folositoare ". Cum să le înțeleg ?

Maica Domnului este Maica Domnului, Maica Mântuitorului Hristos. O mamă totdeauna este foarte sensibilă față de fiul său, copilul său. Orice i se întâmplă

CHENAR LITURGIC AL ACESTEI DUMINICI

• Preoți slujitori :

- ◆ P.C. Preot Paroh Mihai Mărgineanu
- ◆ Preot Il Iustinian Iomț Răduc

• Strană:

- ◆ Diac. Ghinuță Scopus
- ◆ Adrian Gheorghita
- ◆ Gabriel Gheorghita
- ◆ Prof. Constantin Simirăș

• Corul Parohial:

- ◆ Sopran: Cristina Grigoraș, Mirela Palamariu, Otilia Pop

◆ Alto:

- Simona Casian, Ramona Zaharia, AnneMarie Bisoc

◆ Tenor:

- Radu Casian

◆ Bass:

- Victor Zaharia, Cătălin Pop, Dragoș Cernea

• Paraclisier:

Consilier Nicolae Cimpoi

• Asistenți liturgici:

- Consilier Gheorghe Aioanei, Ionuț Andrei Sandu, Alexandru Stratulat, Thomas-Robert Lorincz

• Ipodiaconi:

Iulian Bubuianu, Laurențiu Bubuianu, Răzvan Holicov, Bogdan Holicov, Andrei Grigoraș, Radu Măcsimov, Teodor Măcsimov, Robert Postolache

• Biblioteca parohială:

- Dumitrița Botezatu
- Teodora Huncă

Colaboratori care au contribuit la realizarea acestui număr

• Articole:

- Ieromonahul Arsenie Mărgineanu
- Pr. Mihai Mărgineanu

copilului, maica este imediat sensibilizată; dacă este într-o cumpănă grea fiul ei, chiar dacă s-a purtat mai rău până atunci cu ea, ea este foarte grabnică plină de griji și nu știe cum l-ar ajuta ca să scape din acel impas - mama pământescă. Am întâlnit multe cazuri de acestea în viața mea de preot. Mama Mântuitorului Hristos este o mare excepție - Mama lui Dumnezeu întrupat. Însă, fiind Isuș pe Cruce, i-a dat Maicii Domnului aceasta ascultare, sau această îngrijire din partea Sfântului Ioan: *Fiule, aceasta este mama ta !* Prin această misiune pe care o are Maica Domnului, data în cel mai greu moment pământesc al Mântuitorului Hristos, când era pe Cruce răstignit și încredințată ucenicului iubit pe Maica Sa, Maica Domnului devine mama noastră, a pământenilor. Ea se roagă cu adevărat și e mare mijlocitoare a noastră către Dumnezeu. Maica Domnului și Sfântul Ioan Botezătorul, acești doi martori ai Mântuitorului Hristos, au foarte multă trecere înaintea lui Dumnezeu, înaintea Judecătorului Celui drept.

Când ne adresăm către Maica Domnului, neavând curajul pentru faptele noastre să ne adresăm direct Mântuitorului Hristos, Maica Domnului mijlocește pentru noi: "Doamne, eu care Te-am purtat în brațele mele, care Te-am crescut în viața Ta pământescă, ajută-mă în rugăciunea mea și ajută pe acesta care se roagă mie !"

În *Acatistul Acoperământul Maicii Domnului*, este acest loc într-un icos de acolo, în care Maica Domnului se roagă Mântuitorului Hristos, spunând: "Doamne ajută pe cei care mă roagă să mă rog pentru ei !" - cuvintele sunt altfel puse acolo, dar aceasta este ideea. Și ea se roagă cu adevărat și rugăciunea Maicii e primită de Fiul său, căci Fiul său e Dumnezeu plin de dragoste.

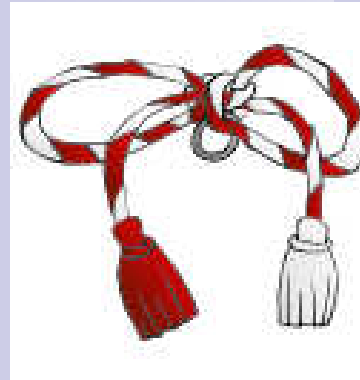
Să vă spun o mică istorioară de la închisoare. Cineva a fost închis și a stat 20 de ani în închisoare, un tânăr îmbătrânit în suferințe. Într-o anchetă extraordinar de grea, i s-a terminat răbdarea și și-a pus în gând să găsească un mijloc ca să-și curme viața. Și-a adus aminte însă, că în tinerețe, când era liber, bunica îi spunea: "Când ai un necaz mare, să te rogi Maicii Domnului !". Și-a adus aminte de acest lucru și spunea ei: "Către Mântuitorul n-aveam curajul să mă rog - pentru ca a avut și el greșelile lui - dar către Maica Domnului, care a fost și ea pământeană ca și noi, m-am rugat!" Scurt. O rugăciune la disperare: "Maica Domnului, nu mai pot suporta durerile și presiunile care mi se fac aici ! Ajută-mă !" Se ruga în celulă. Și peste câteva clipe vede intrând prin ușa înaltă a celei o făptură în alb cu un Prunc în brațe: "M-ai chemat ! Am sa te ajut. Fii în pace!" Și a plecat mai departe. Nu l-au mai chemat după aceea la anchetă. L-au mutat într-un alt loc, la Polul Nord undeva, și toată viața lui de după aceea - că a trăit încă mulți ani în închisoare - a fost foarte liniștită în sufletul lui, deși suferințele din afară erau destul de grele din când în când. Maica Domnului l-a ajutat în momentul următor după rugăciunea sa.

Adresăm mulțumiri domnului inginer Cristian Miron, director al societății TEKNO S.R.L., și rugăm pe Bunul Dumnezeu să îi răsplătească jertfelnicia cu darurile și binecuvântarea Sa.

totul pentru electricitate

www.teko.ro

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica Înfricoșătoarei Judecăți

Judecata de apoi, frescă de V. Buzuloiu, Mitropolia Moldovei și Bucovinei — Iași

Direcționați 2% din impozitul pe venitul dvs. pentru lucrările și activitățile pe

care le susține PAROHIA "TOMA COZMA"

Datele noastre necesare pentru Completarea Formularului 230 sunt:

- Numele Asociației : PAROHIA "TOMA COZMA"
- CIF (Codul de Identificare Fiscală): 11198095
- Contul Organizației în format IBAN: RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450
- **ATENȚIE: La formularul 230 trebuie anexat obligatoriu, în copie, formularul 210 — "Fișa fiscală", care se obține de la angajator.**

DETALII și INFORMAȚII:

- Oficiul Parohial, tel: 211 273
- Direct la Pangarul bisericii Parohia "TOMA COZMA" vă e un partener credibil !

SĂPTĂMÂNA ALBĂ

Astăzi este

Lăsatul secului de carne.

De mâine intrăm în ultima săptămână pregătitoare, în care, consumând doar ouă, pește și lactate, ne pregătim progresiv pentru Postul Mare. Deși miercuri și vineri în această săptămână sunt notate cu „harți” în calendar, totuși după vechea tradiție din Palestina, în aceste două zile nici în mănăstiri nu se oficiază Sfânta Liturghie. Iar Sfântul Nichifor Mărturisitorul recomandă monahilor a mânca brânză și ouă doar după Vecernie, după apusul soarelui. De miercuri în această săptămână se introduce în pravila zilnică *Rugăciunea Sfântului Efrem Sirul*, pe care o puteți găsi în *Ceaslov* sau în *Cărțile de rugăciuni. Detalii asupra importanței acestei rugăciuni și a modului corect în care trebuie rostită au fost publicate în numărul 52 al Foii noastre, din data de 15.02.2004 (poate fi găsit la pangar).*

◆ **Vineri, 7 martie, la ora 8.00** vom oficia *Slujba Sfântului Maslu*.

◆ Ca și în anii trecuți, slujba de pomenire din Joia Patimilor este transferată **sâmbătă, 8 martie**, astfel încât să avem pomeniri în toate sâmbetele din perioada Triodului fără a mai stânjeni Săptămâna Patimilor Domnului.

La cumpărarea Foii Parohiale, primiți gratuit BROȘURA CU RUGĂCIUNEA SF. EFREM SIRUL

Evanghelia duminicii: Înfricoșătoarea Judecată (Matei XXV, 31-46)

31. Când va veni Fiul Omului întru slava Sa, și toți sfinții îngeri cu El, atunci va șede pe tronul slavei Sale.

32. Și se vor aduna înaintea Lui toate neamurile și-i va despărți pe unii de alții, precum desparte păstorul oile de capre.

33. Și va pune oile de-a dreapta Sa, iar caprele de-a stânga.

34. Atunci va zice Împăratul celor de-a dreapta Lui: Veniți, binecuvântații Tatălui Meu, moșteniți împărăția cea pregătită vouă de la întemeierea lumii.

35. Căci flămând am fost și Mi-ați dat să mănânc, însetat am fost și Mi-ați dat să beau; străin am fost și M-ați primit;

36. Gol am fost și M-ați îmbrăcat; bolnav am fost și M-ați cercetat; în temniță am fost și ați venit la Mine.

37. Atunci dreptii Îi vor răspunde, zicând: Doamne, când Te-am văzut flămând și Te-am hrănit ? Sau însetat și Ți-am dat să bei ?

38. Sau când Te-am văzut străin și Te-am primit, sau gol și Te-am îmbrăcat ?

39. Sau când Te-am văzut bolnav sau în temniță și am venit la Tine ?

40. Iar împăratul, răspunzând, va zice către ei: Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut.

41. Atunci va zice și celor de-a stânga: Duceți-vă de la Mine, blestemaților, în focul cel veșnic, care este gătit diavolului și îngerilor lui.

42. Căci flămând am fost și nu Mi-ați dat să mănânc; însetat am fost și nu Mi-ați dat să beau;

43. Străin am fost și nu M-ați primit; gol, și nu M-ați îmbrăcat; bolnav și în temniță, și nu M-ați cercetat.

44. Atunci vor răspunde și ei, zicând: Doamne, când Te-am văzut flămând, sau însetat, sau străin, sau gol, sau bolnav, sau în temniță și nu Ți-am slujit ?

45. El însă le va răspunde, zicând: Adevărat zic vouă: Întrucât nu ați făcut unuia dintre acești prea mici, nici Mie nu Mi-ați făcut.

46. Și vor merge aceștia la osândă veșnică, iar dreptii la viața veșnică.

Cuvânt duhovnicesc la Evanghelia duminicii

Pericopa evanghelică de astăzi privind sfârșitul veacurilor și judecata finală evidențiază câteva realități importante de reținut pentru conștiința creștină. Întâi de toate, zice Mântuitorul, când se va arăta Fiul Omului, atunci se vor înfățișa înaintea Lui toate neamurile și va despărți pe cei buni de cei răi cum desparte păstorul oile de capre.

Important de observat un aspect. La judecată, fiecare dintre noi se va prezenta în cadrul neamului său. Nu spune; se vor prezenta oamenii, ci neamurile, vrând prin aceasta să arate că fiecare are o anume răspundere și față de neamul căruia îi aparține.

Iarăși interesant de observat: apartenența la un anume neam ia sfârșit la judecata finală, când vor exista doar două popoare, poporul celor buni și poporul celor răi.

Evident că și cei buni și cei răi vor fi judecați după aceleași criterii, care însă sunt pe cât de simple pe atât de tulburătoare pentru noi.

Observă Sfântul Ioan Gură de Aur câteva aspecte în această afirmație și zice: „Vezi cât de mult ne iubește Dumnezeu, căci atunci când se adresează dreptilor le spune: «Veniți, binecuvântați Tatălui Meu, de moșteniți împărăția cerurilor cea gătită vouă de la întemeierea lumii», în schimb atunci când se adresează celor răi le spune: «Duceți-vă de la Mine, blestematilor, în focul cel vesnic, care este gătit diavolului și ingerilor lui». Iadul nu-i destinația omului și existența noastră pământească e privită și trebuie privită întotdeauna prin această prismă a iubirii lui Dumnezeu. Și observă mai departe același Sfânt Ioan Gură de Aur: „Ce lucru puțin ne cere nouă Dumnezeu. Să oferim de mâncare celui flămând, adică cel flămând este Hristos. Pentru că spune: întrucât nu ați făcut unuia dintre acești frați prea mici ai Mei, nici Mie nu Mi-ați făcut. Se produce această substituție, nedreaptă din punctul de vedere al lui Dumnezeu, pentru că Cel mai mare Binefăcător al nostru, zice Sfântul Ioan Gură de Aur, nu vine la noi să ne pretindă o masă de ospăț cu mâncăruri și băuturi alese, cu haine de cînste și cu un protocol deosebit, așa cum I s-ar cuveni, dacă socotim câte I le datorăm, ci dimpotrivă, în mod umil ne cere doar o bucată de pâine. Cu atât mai mult, zice Sfântul Ioan, **judecata e mai aspră pentru cel care trece**

nepăsător pe lângă Hristos, Care-i cere (doar acest atât de mic ajutor) ajutorul.

Evident, dacă cercetăm viața noastră în mod atent și comportamentul nostru de fiecare zi, vom găsi foarte multe argumente care să ne osândească, pentru o boală care tinde să ne cuprindă pe tot mai mulți dintre noi, o boală suflătoare ce trece neobservată: **INDIFERENȚA**. Este în această indiferență cuprinsă rădăcina multor patimi și păcate. În această indiferență față de semenii noștri, față de prietenii noștri, față de societatea în care trăim, se ascunde de fapt indiferența față de noi înșine, pentru că toate lucrurile și faptele și oamenii care ne înconjoară sunt unicate și ne-au fost încredințate fiecăruia dintre noi spre propria mântuire. Contextul istoric, situația generală în care trăim ne sunt darurile oferite de Dumnezeu pentru propria noastră mântuire. De aceea **indiferența ne va osândi, de aceea indiferența, zămisliind egoismul sau mai bine zis falsă iubire de sine înșuși, ne coboară tot mai jos pe treptele dezumanizării**.

Pentru cel care citește această relatare a Mântuitorului Iisus Hristos despre *Judecata finală*, există riscul polarizării, sau riscul interpretării spre extrem. Cel care-i sărac și nevoiaș poate zice în conștiința lui (privind în ograda celui alt): „Bine că va veni și vremea celor bogați. Ii va judeca pe ei Dumnezeu!”, și în felul acesta se amăgește pe sine însuși, neținând cont de răspunderea pe care o are față de toate și el la rândul său. Cel bogat, citind acest text poate cădea pe o pantă mai riscantă, aceea a umanismului fără Hristos, (încât își poate zice): „De ce să merg la biserică și să mă rog, unde văd că vin atâția (oameni) care se roagă și-apoi ies din biserică și fac (tot felul de) fapte rele, mai bine să ajut un sărac, să dau de mâncare unui flămând, să îmbrac pe unul gol, să mă ocup de partea socială a activităților noastre umane. Spun că este o pantă foarte riscantă, pentru că sub masca acestui așa zis umanism, a unei griji față de săraci, se poate foarte ușor strecura aceeași indiferență față de Legea lui Hristos. Am putea crede, în mod eronat, că această

relatare a Mântuitorului Iisus Hristos din Evanghelia de astăzi exclude respectul față de Lege, pentru că pare să sintetizeze toată activitatea bună sau rea a oamenilor vizavi de existența fiecăruia sau de cadrul social în care există oamenii.

Trebuie să fim însă foarte atenți aici, pentru că Sfântul Apostol Pavel, în *Epistola către Galateni*, atrage atenția: „la jocuri câștigă doar acela care luptă după lege”. Nu exclude Legea niciodată, ba dimpotrivă, există o foarte atentă îngemănare între Lege și fapta cea bună făcută după Lege. Această pericopă evanghelică din Scriptură dă un detaliu important. Zice: întrucât ați făcut sau n-ați făcut, adresându-se celor buni și celor răi, unuia dintre acești frați ai Mei prea mici, nu mici sau mai mici ci prea mici; arată aici un lucru: acei oameni aflați în nevoie sunt frații Mântuitorului Hristos în credință, pentru că acest „prea mici” arată smerenia lor. Mulți, poate dintr-o anume smerenie, nu au toate posibilitățile din lumea aceasta. Și există atâtea și atâtea situații în afară de cele descrise de Evanghelie, în care frații noștri întru credință au nevoie de noi. Unde-i solidaritatea creștină care a încununat primele veacuri cu o aură ce strălucește până astăzi? Alții prea mici, care au nevoie de ajutor și căroră cu prioritate trebuie să le acordăm acest ajutor, sunt frații noștri în credință. E cutremurător să te gândești „cât de egal ești” și pun în ghilimele, cât de egal ești cu omul nevoiaș pe lângă care de multe ori treci indiferent și cât de mult contează răspunderea față de acești frați în credință care suferă în smerenie. De aceea spuneam cu alte prilejuri: frații săraci trebuie și căutați. E paradoxal, ieșim pe stradă și ne întâmpină imediat cel puțin câțiva cerșetori, dar săracii trebuie căutați. Sunt mulți care-și poartă cu demnitate neputințele, neîmplinirile și lipsurile materiale. Aceia trebuie căutați, pentru că aceia pot fi, cum spune Sfântul Ioan Gură de Aur, avocații noștri și portarii (noștri) la porțile raiului. Este important să ținem cont, atunci când vorbim de judecata faptelor noastre, **de împlinirea acestora după Lege, că altfel ne lipsim de harul lui Hristos, rămâne fapta goală**.

Minunea pe care am trăit-o în 1954 (III)

- Ierom. Arsenie Mărgineanu* —

(continuare din numărul 262)

„... Cei tari au căutat sufletul meu și n-au pus pe Dumnezeu înaintea lor” (Ps. 53, 3)

Bucuria însă n-a durat mai mult de o săptămână. Pe 2 ianuarie 1955, am primit telegrama să mă prezint urgent la unitatea militară din Piatra Neamț. Ajuns acolo, chiar de la poartă, santinela mi-a spus să mă prezint la comandant urgent. Fusesem dat dezertor pentru că părăsisem nemotivat unitatea și serviciul militar. M-am speriat de ceea ce urma să ispășesc. Credeam că nu mai există nici o scăpare. Multime de acuze mi s-au adus, iar eu nu mai puteam vedea vreo cale de ieșire. Și m-am rugat cu multă stăruință la Maica Domnului pentru că aveam înaintea ochilor cele mai sumbre scenarii în care temnița era prezentă. Cu temere și înfrigurare m-am prezentat la comandant. Îmi stăruiau în minte mai multe explicații pe care să le dau pentru grava mea abatere de la disciplina militară. Dar parcă nici

una nu-mi părea convingătoare. I-am spus că pur și simplu mi-am dorit să fiu de Crăciun la biserică în satul meu alături de părinții și frații mei. Cu voce aspră mi-a răspuns: „*Mergi și scoate-ți camionul din zăpada ce l-a acoperit de nu se vede și fă cele trei transporturi de material lemnos din munte până la gară. Apoi să te prezinți la mine ca să te bag la închisoare*”.

L-am salutat respectuos și am plecat să îmi împlinesc misiunea. Dar simțeam că ajutorul lui Dumnezeu nu m-a părăsit nici o clipă. Nici nu știu când a dispărut zăpada ce îmi îngropase camionul, iar în locul celor trei curse ce mi-au fost încredințate am reușit să fac șase transporturi de lemn spre uimirea și admirația celorlalți șefi ce răspundeau de această activitate.

„*Domnul este luminarea mea și mântuirea mea; de cine mă voi teme? Domnul este apărătorul vieții mele, de cine mă voi înfricoșa?*” (Ps. 26, 1-2)

Seara, târziu, conform ordinului, m-am prezentat pentru a fi arestat. Nutream în conștiință puternice sentimente de frică și revoltă. Doar gândul că am fost alături de

Pruncul Sfânt și de Maica Sa în ziua de Crăciun îmi mai dădea speranță că Dumnezeu se va milostivi spre mine. Și chiar așa a fost: reflectând la motivația mea că am vrut să fiu prezent la slujbă în Sfânta Sărbătoare și impresionat fiind de modul exemplar în care mi-am arătat intenția de a-mi recupera grava abatere de la disciplina militară, comandantul mi-a zis:

„*Eu nu te mai trimit la arest, dar altă dată să nu se mai întâmple!*”.

Această neașteptată și chiar binevoitoare absolvire de pedeapsă, în ciuda gravei abateri pe care o săvârșisem, mi-a întărit convingerea că Dumnezeu știind ce a fost în inima mea, s-a milostivit spre mine și m-a izbăvit. Am realizat pe loc că eu trăisem o minune, că mâna Domnului m-a ocrotit. Și o negrăită bucurie a umplut sufletul meu. Frumusețea sărbătorilor a căpătat o nouă dimensiune prin minunea pe care am trăit-o în acea iarnă, prin iertarea pe care am primit-o în mod neașteptat și poate chiar nemeritat. De atunci, de fiecare dată când serbez Nașterea Domnului, o dată în plus trăiesc cu bucurie minunea din viața mea de militar, ce parcă se reînnoiește cu fiecare an și se îmbogățește cu noi și noi înțeleșuri.

* Ieromonahul Arsenie Mărgineanu este tatăl PC Părinte Paroh, Mihai Mărgineanu. Sfinția sa slujește la Mănăstirea Vorona din județul Botoșani.